

Хай живе день 1 травня — день міжнародної пролетарської солідарності трудящих, день братерства робітників усіх країн!



Пролетарі всіх країн, єднайтеся!



За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

Александр ГОРЮНОВ

ВІВТОРОК
1
ТРАВНЯ
1956 року
№ 16 (490)

Ціна 20 коп.

ПЕРВОМАЙСКОЕ

Радостные песни Первомай
Над землей летят во все края.
Праздник мира и веселья встречая,
Родина красуется моя.
На полях зазеленели всходы.
Жизнь стремлений творческих
полна.
И глядят с надеждой все народы
На тебя, любимая страна.

В этот день клянемся мы
Отчизне—
Не свернуть с великого пути
И семье единой к коммунизму
По заветам ленинским прийти.
Правды, мира поднимая знамя
В синеву небес над всей землей,
Знаем мы: всегда и всюду с нами—
Партия — могучий рулевой.

Свято молодості

Перше Травня!
Скільки глибокої радості і чистосердого почуття в цих двох простих і, разом з тим, величних словах.
Перше Травня! І в уяві виростає прекрасний образ квітучої весни, буйної молодості, творчості та дерзання.
Перше Травня! І зримо бачиш, як шикуються під знаменами миру, демократії та соціалізму мільйони і мільйони чесних людей всього світу. Сьогодні, вийшовши на першотравневі демонстрації, вони проголосують своє рішуче «ні» паліям нової світової війни. Вони схвалюють генеральну лінію зовнішньої політики Радянського Союзу, політики збереження і зміцнення миру, розвитку економічних і культурних зв'язків з усіма країнами. Чесні люди світу відстоюють ленінську політику мирного співіснування різних суспільних систем.

вузи і школи. Патріотичні рапорти складають портовики і залізничники, робітники заводу радіальних верстатів і прославленого заводу ім. Січневого повстання. Разом з ними складають свій рапорт студенти та професорсько-викладацький склад університету.
В першотравневій колоні відмінники навчання та активісти громадської роботи, аспіранти, що успішно працюють над розробкою актуальних проблем нашої науки, досвідчені викладачі, загальнонавчені вчені. Це до них звернуті заклики ЦК КПРС: «Працівники науково-дослідних і вищих учбових закладів! Рухайте вперед радянську науку, поліпшуйте підготовку спеціалістів, підвищуйте роль науки в технічному прогресі нашої країни!»
Колектив нашого університету, натхненний історичними рішеннями XX з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу, віддає всі свої сили справі дальшого процвітання Вітчизни. Зовсім недавно у нас відбулась наукова конференція викладачів, а за нею послідувала студентська наукова конференція. Вони показали зростання рівня наукової діяльності в університеті. Є у нас успіхи і в навчальній роботі. На ряді факультетів пройшли перші захисти курсових та дипломних робіт. Добре проходять семінарські та практичні заняття. Разом з тим, студентська молодь бере активну участь в озелененні нашого міста.

Світлою радістю, грандіозними трудовими перемогами зустріли день міжнародної пролетарської солідарності трудящих, день братерства робітників усіх країн робітники, колгоспники, інтелігенція нашого неосяжного Радянського Союзу. Першотравневі рапорти посилають сьогодні рідній Москві, ленінському Центральному Комітету КПРС Україна і Дон, Урал і Балтика, сонячна Грузія і дрейфуючі станції Північного полюса. Новими перемогами радують сьогодні свою рідну матір-Вітчизну її славні сини і дочки. Над першотравневими колонами звучать рапорти перемоги, витає білокрилий голуб миру, лунають пристрасні слова:

Лет до ста
расти
Нам без старости,
Год от года
расти
Нашей бодрости
Славьте,
молот и стях,
землю
молодости.
Молодість! Юність! Вона крокує широкими вулицями і площами нашого міста-героя. Колона за колоною, підприємство за підприємством,

Урочисті збори

28 травня в Державному академічному театрі опери та балету відбулися урочисті збори студентів, професорсько-викладацького складу та адміністративно-технічних працівників нашого університету. Ректор університету, професор С. І. Лебедев, відкриваючи урочисті збори, привітав колектив університету з наступаючим святом Першого Травня — днем міжнародної пролетарської солідарності. З промовама на зборах виступили професор Д. Г. Елькін, аспірант Дроздовський, студентка Плоткіна та інші.
На закінчення урочистих зборів відбувся великий концерт університетської художньої самодіяльності та артистів театру опери і балету.



Фотометод В. Мазуренка

ПЕРШОТРАВЕНЬ І БОРОТЬБА ЗА ЄДНІСТЬ РОБІТНИЧОГО КЛАСУ

В 1890 р. світовий пролетаріат перший раз святкував свій міжнародний день праці — Перше Травня. За рішенням першого конгресу II Інтернаціоналу робітники Франції, Німеччини, Австро-Угорщини та інших країн в цьому році в перший раз одночасно вийшли на вулиці, щоб продемонструвати свою волю до боротьби за демократію, за кращі умови праці, за єдність робітничого класу і міжнародну солідарність.
Демонстрація єдності і міжнародної солідарності трудящих завжди була одним з головних завдань міжнародного святкування Першого Травня. Але зараз, у світлі рішень XX з'їзду КПРС, це має особливе значення для всього прогресивного людства.
Міжнародний рух прихильників миру, який досяг уже небувалих розмірів, не є тимчасовою, мимохідною кампанією, а постійною програмою дії для всіх прогресивних людей світу, і, насамперед, для робітничого класу капіталістичних країн. Цей рух потрібно всіма силами посилювати і активізувати.
XX з'їзд КПРС вказав, що всі нації прийдуть до соціалізму, що це неминуче, але всі прийдуть не зовсім однаково, кожна нація внесе своєрідність в ту чи іншу форму рівноправності диктатури пролетаріату. Можливий, в тому числі, і мирний парламентарний шлях переходу до соціалізму, якщо робітничий клас зуміє своєю організованою силою в достатній мірі підтримати своїх парламентських представників, зуміє підняти для цієї мети трудящі маси міста і села.

Але для того, щоб домогтися цього, потрібно перебороти, як вказується у рішеннях XX з'їзду КПРС, розкол в робітничому русі і встановити ділові контакти між комуністичними і соціалістичними партіями, а також іншими партіями, які насправді хочуть відстоювати мир, боротися проти імперіалістичного гніту, захищати національні інтереси своїх народів, демократію і незалежність.
Ця вказівка XX з'їзду КПРС знайшла широкий відгук серед робітників капіталістичних країн, в тому числі і серед робітників-соціалістів. Широкі маси трудящих справедливо вважають, що якщо в Італії вдалося дати відсіч наступу реакції, яка хотіла ліквідувати демократичні права народу і передати в парламенті всю владу в руки радикально-реакційної партії християнських демократів, то в цьому заслуга співробітництва між комуністичною і соціалістичною партіями.
Французька комуністична партія показала приклад співробітництва з соціалістами, голосуючи за надання повноважень уряду Гі Молле.
Все більш ясною стає для трудящих мас необхідність і доцільність такого співробітництва, яке тим більше можливе, що для співробітництва не потребується будь-якої відмови від своїх принципів, не потребується капітуляції соціалістів перед комуністами. Про це говорив тов. Тольятті в своєму зверненні до італійської соціал-демократичної партії. Для такої співдружності потрібний лише спільний захист конкретних економічних і політичних вимог трудящих, захист миру, демократії і прав народу.

Однак боротьба за єдність робітничого класу — нелегкий шлях. Реакційні лідери соціалістичних партій шукають всяких приводів, щоб відмовитись від співробітництва з комуністами.
Яскравим прикладом цього є недавня заява бюро Соціалістичного інтернаціоналу, в якій вони «відкидають всякі форми співробітництва з комуністичними партіями».
Перед комуністичними партіями капіталістичних країн стоїть завдання домогтися ізоляції тих правих соціалістів, для яких фрази про мирний «демократичний соціалізм» є за собою обману робітників.
Співробітництво можливе лише на основі конкретної програми єдності дії за мир, за мирне співіснування капіталістичної і соціалістичної систем, за захист економічних і політичних прав трудящих, за демократію і права народів.
Це завдання комуністичних партій капіталістичних країн полегшує все зростаюча симпатія робітничих мас до СРСР та інших країн соціалістичного табору, до їх великих економічних і політичних успіхів.
Цьому завданню сприяє і розвал ганебної колоніальної системи і великий ріст популярності соціалістичного табору в країнах Сходу.
Єдність робітничого класу — один з центральних лозунгів в травневі дні 1956 року. Тільки на основі ліквідації розколу робітничого класу можна домогтися великих успіхів в інтересах демократії, миру і захисту прав трудящих.

А. ГАНСОВ.

ПІД ПРАПОРОМ МАРКСИЗМУ-ЛЕНІНІЗМУ, ПІД КЕРІВНИЦТВОМ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ — ВПЕРЕД, ДО ПЕРЕМОГИ КОМУНІЗМУ!

НАШІ ПЕРШОТРАВНЕВІ РАПОРТИ

РОБОТИ ДИПЛОМАНТІВ-БІОЛОГІВ

Теми багатьох дипломних робіт випускників біологічного факультету присвячені питанням, які мають важливе практичне значення. Так, студенти кафедри зоології беззастережно присвятили свої роботи вивченню таких корисних для народного господарства питань, як продуктивність тупого шовкопряда в зв'язку з різними умовами його вирощування, паразитофауна сільськогосподарських тварин Одеської області, шкідники садових насаджень і т. д.

Студентка кафедри фізіології рослин Лощинська виростила рослини і провела експериментальні дослідження по вивченню впливу борних і марганцевих добрив на вуглецевий обмін кукурудзи. Студентка Молівер провела лабораторні дослідження по визначенню вмісту лимонної кислоти в кукурудзі.

Студентка Бурака розробила тему: «Динаміка утворення і нагромадження пігментів пластид в кукурудзі при різних умовах вирощування».

Темою дипломної роботи студента кафедри генетики і дарвінізму Суйковського є «Вплив мікродобрив бору, марганцю, цинку та міді на врожайність і якість зерна кукурудзи».

Р. ЗАК.

ХОРОША ЗУСТРІЧ

20 квітня відбувся вечір зустрічі студентів філологічного факультету з передовиками Одеського порту. Делегат ХХ з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу т. Данилов розповів про свої враження учасника в роботі з'їзду. Про комсомольську роботу портовиків розповіли член комітету комсомолу робітників порту тов. Цигаль і комсорг групи механізаторів тов. Колобов.

Одеський порт — один з найбільш механізованих в світі. Впровадження техніки вимагає великих знань — це добре розуміють комсомольці-портовики. В групі, де комсоргом випускник середньої школи тов. Колобов, вчать всі комсомольці — в вечірніх школах, на курсах, у вузах.

Зростають культурні запити радянських трудівників. Звідси великі вимоги до виховної, культурно-масової роботи комсомольських організацій. І тут ми, студенти-філологи, можемо подати велику допомогу комсомольцям-портовикам. Майбутнім педагогам дуже корисно ознайомитися з високою технікою, що має особливе значення в наш час. Про це говорили в своїх виступах студенти Р. Іванов, Л. Назаренко, Ф. Лютіна.

Хороша ініціатива комсомольської та профспілкової організації філологічного факультету повинна покласти початок міцній дружбі студентів і портовиків.

Н. БУЧКО.

ЗРОСЛА КНИГОВИДАЧА

Визначними перемогами зустрічає Перше Травня колектив студентської бібліотеки. Готуючись до міжнародного свята трудящих, бібліотекарі працюють швидко і злагоджено. В порівнянні з минулим роком книговидача бібліотеки дорівнює 120 процентам.

ЕККУРСІЯ В ПОРТ

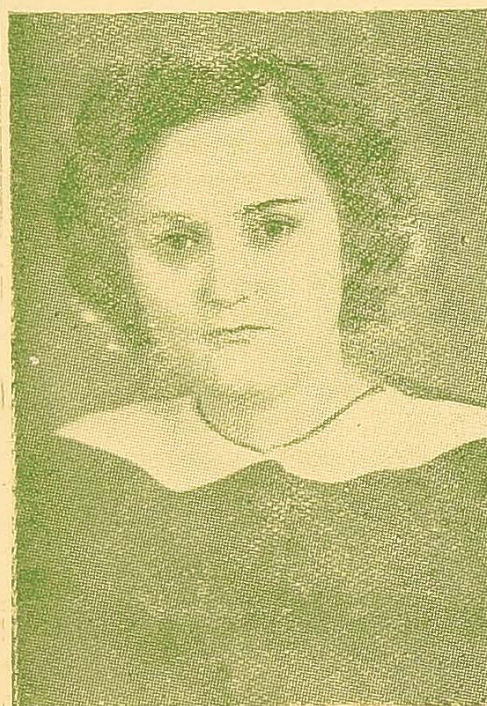
На перших курсах історичного та філологічного факультетів закінчено вивчення матеріалів ХХ з'їзду КПРС. З метою ознайомити студентів з перспективами розвитку Одеського порту в шостій п'ятирічці, з боротьбою його колективу за гідну зустріч міжнародного свята трудящих, дня 1-го Травня, для першотравневих було організовано екскурсію в порт.

В екскурсії взяли участь студенти історичного факультету та українського відділу філологічного факультету. Поїздка на катері «Жемчужина» по акваторію порту та по зовнішньому рейду справила на нас велике враження.

З великою гордістю за свою Батьківщину слухали студенти розповідь парторга ЦК КПРС по Одеському порту тов. Цимбала про значення Одеського порту для нашої країни, про перспективи його розвитку в шостій п'ятирічці.

Екскурсія мала велике пізнавальне значення.

В. БОГРЕНЦОВ, парторг I курсу історичного факультету.



Жанна Нусінова — одна з кращих комсоргів на філологічному факультеті. Вимогливо і чуйно ставиться вона до своїх однокурсників, працює з захопленням, прагне комсомольську роботу на III курсі зробити змістовною і цікавою.

На фото: Жанна Нусінова.

Як я святкував день 1 травня 1905 р.

Свою трудову діяльність я розпочав в 1905 р. Працював старшим унчим-складачем.

До дня 1 Травня весь колектив друкарні, всупереч волі підприємців, був залучений до професійної спілки друкарів.

Від своїх товаришів я узнав про те, що 1 травня, о 10 годині ранку, члени РСДРП проведуть мітинг в районі Далеких Млинів, недалеко від джутової фабрики, за залізничною колією. На мітинг були присутні не менше 200—250 робітників і робітниць переважно з фабрики Жако (виробництво крему і вакси для взуття). Наскільки пам'ятаю, це було в неділю.

У своїх виступах товариші розповіли про значення 1 Травня, як дня міжнародної солідарності робітників, закликали робітників до боротьби з царським урядом, експлуататорами-підприємцями, висували лозунги про 8-годинний робочий день, свободу зборів, свободу друку, збільшення зарплати тощо.

Мітинг продовжувався майже півтори години і наближався до кінця, як раптом погляди всіх звернулися в сторону джутової фабрики. Звідти несподівано з'явилось незліченне число жандармів та поліцейських, піших і кінних, з нагайками і гвинтівками. Вони накиннулись, мов звірі, на неозброєних робітників.

Деякі робітники почали тікати в сторону сіл Далеких та Татарка.

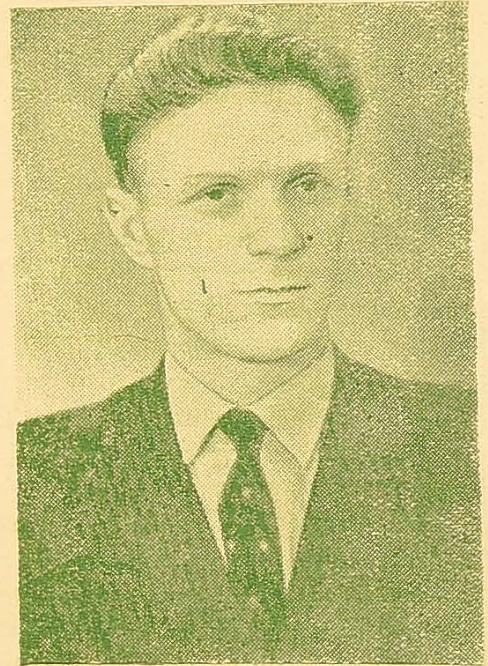
Нас же, хто залишився, оточили з усіх сторін і направили в Мухоморську поліцейську дільницю. Тут у нас відібрали все, що було в кишенях (при мені в той час був профспілковий квиток і маленька книшечка книжка «Святий Овгенія»), розсадили по камерах. Крім води, до самого ранку нам нічого не дали.

Так, стоячи на ногах, ми провели все ніч. Незважаючи на заборону поліцейських, співаємо революційні пісні.

Ранком нас по одному викликали на допит. Допитували довго: як поїмав на незаконні збори, хто на правив і т. п.

Мене ж, як неповнолітнього, під розписку батька звільнили і попередили, щоб більше не попадався.

К. А. РОМАНЦЕВ, складач друкарні університету.

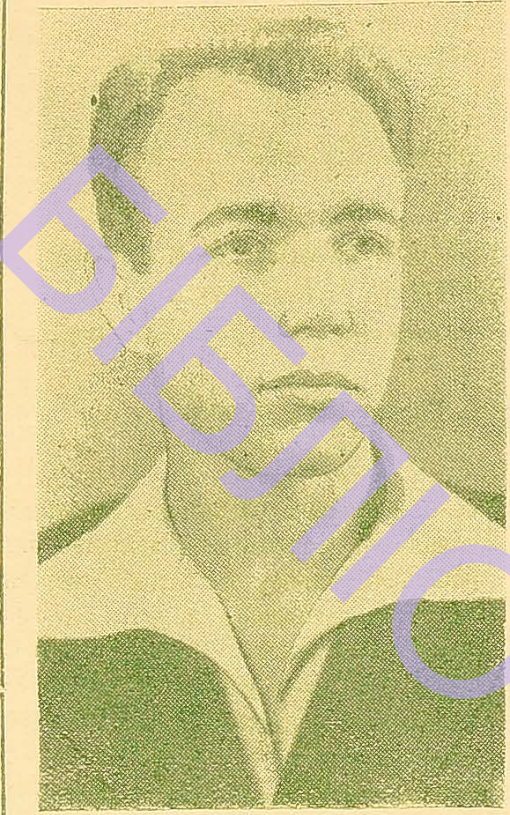


Зигмунд Суйковський закінчує в цьому році університет. Пристрасно любить він свою спеціальність біологію, ґрунтовно, глибоко її вивчає. Учасник V Всесвітнього фестивалю молоді та студентів у Варшаві, він і зараз бере активну участь у громадському житті університету.

На фото: Зигмунд Суйковський.

ХОРОША РИСА — ЛЮДЯНІСТЬ

Засідання літературної студії було бурхливим. Обговорювали вірші одного з молодих початківців. Як на



те, подані на розгляд вірші виявились слабенькими, і всі промови вийшли на ціл думці.

Говорили дошкульно і зафальшиво. Але про те, як почував себе в цей час наш товариш-початківець, якось ніхто не подумав.

Під кінець виступив В. Фашенко. Товариші, справді, назвали вірші слабкі, але не треба забувати, що це вірші початківця. Давайте послухаємо ще один вірш, написаний зовсім недавно.

— Оце поезія чи ні? — запитав він, прочитавши вірш.

Вірш дійсно був хорощим. Знайти хороще в людині, підтримати і підбадьорити її — властиве В. Фашенкові.

Хороша риса — людяність. В. ВАСИЛЬКО.

На фото: аспірант кафедри української літератури Василь Фашенко.

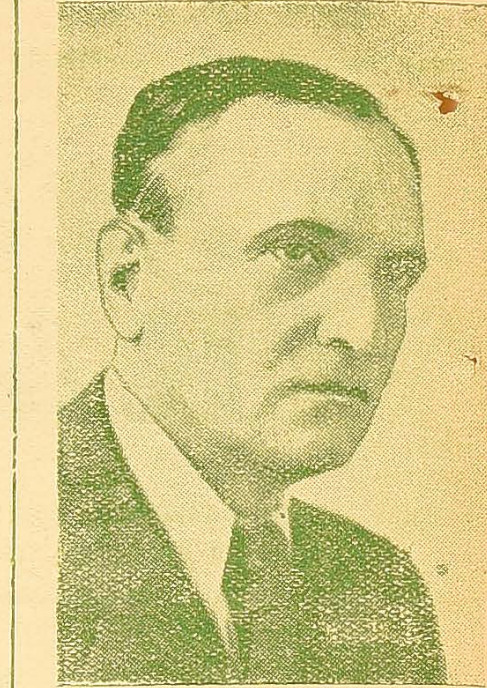
В наше приморське місто вже кілька років справжня весна приходиться разом з травнем. Вулиці прибрані прапорами, лозунгами, портретами; заповнені натовпами нарядних людей, і сонце по-святковому заливає місто.

Здається, в цей день на вулицях найбільше молоді. Може, це тому, що всі стають молодшими в день Першого Травня, а може, справді так багато молоді в Одесі?

Сьогодні всі, хто в будні штурмує науку в аудиторіях, бібліотеках, лабораторіях 16 вузів і 26 технікумів Одеси, вийшли на святкові вулиці, співають, танцюють, жартують, сміються, радіють весні, молодості, щастю.

І серед святкового натовпу, під сонячним небом так яскраво відчуваєш, скільки щастя випало в житті кожному з нас. І так добре в такий час бути серед тих, а ким поділяєш трудові будні, серед однокурсників, з товаришами по факультету, в колоні рідного університету.

Ось першотравневі. І вони вже звикли до студентського життя, хоча вперше йдуть на першотравневі демонстрації в університетських районах. З різних місць Батьківщини збір-



Професор О. К. Плісов — автор понад 70 наукових робіт — виховав немало учнів, які успішно працюють в різних галузях народного господарства нашої соціалістичної Батьківщини.

Велику наукову і педагогічну роботу професор Плісов поєднує з активною громадською роботою. Він депутат міськради депутатів трудящих, голова обласного правління Всесоюзного хімічного товариства ім. Д. І. Менделєєва.

На фото: професор О. К. Плісов.

Загальною повагою на II курсі історичного факультету користується Олександр Прокopenko, весела, енергійна дівчина, хорощий товариш, відмінниця у навчанні і в ставленні до своїх комсомольських обов'язків та доручень.

Дочка колгоспника, Шура прийшла із села з гарячим бажанням вчитися в університеті.

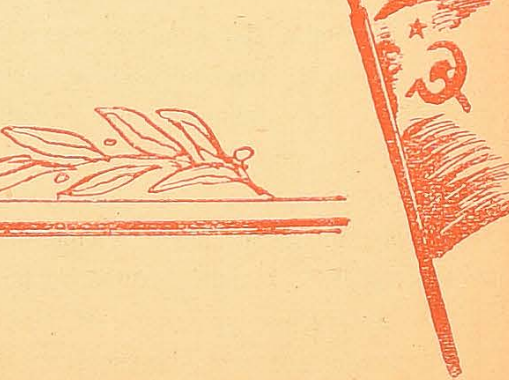
Сільська школа дала їй міцні знання, і Шура витримала конкурсні екзамени.

Зараз Шура систематично працює над літературою, старанно оволодає знаннями, щоб бути гідною звания радянського вчителя.

На фото: Олександр Прокopenko.

В такий день особливо яскраво відчуваєш бажання кожного віддати свої сили на користь рідної країни, на щастя свого народу. В такий день із кожного серця рветься пісня, а якій звучить безмежна радість і безмежна вдячність рідній країні за щастя жити в такий прекрасній країні.

В. ПЕТРЕНКО.



На фото: Віктор Огонченко.

КОМСОМОЛЕЦЬ-АКТИВІСТ

Хто з студентів геологічного відділу геолого-географічного факультету не знає цього скромного, розумного



Микола Іванович Гаврилов працює на фізико-математичному факультеті з 1951 р. З перших же лекцій він завосовав любов студентів глибоким і дохідливим викладом матеріалу з найскладніших математичних дисциплін.

Значних досягнень домогся М. І. Гаврилов в галузі наукової роботи. За короткий час він захистив кандидатську і докторську дисертації, наслідки яких є істотним вкладом в теорію диференціальних рівнянь.

На фото: доцент М. І. Гаврилов.

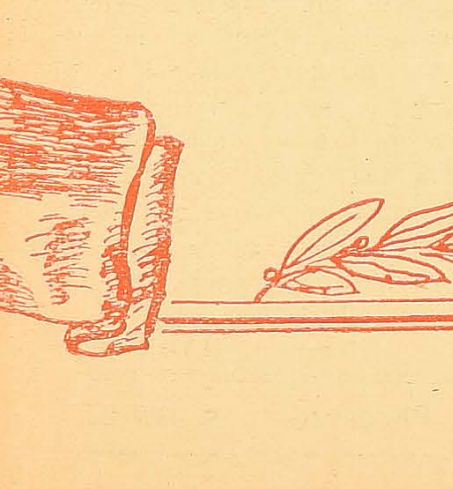
Розум, витриманість, скромність, наполегливість — ось характерні риси Віктора Огонченка.

На II курсі Віктора знають як справжнього товариша, який завжди готовий допомогти, дати пораду.

Огонченко — хорощий спортсмен. Він альпініст СРСР. Під його керівництвом група студентів недавно зробила вихід в поле.

О. НАЛИВАНА.

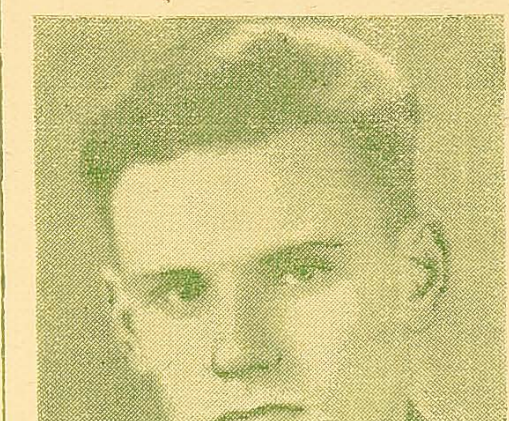
Скрізь, де живуть і працюють радянські люди, вони вславляють свій край трудовими подвигами. Скоро роз'їдуться на роботу п'ятикурсники, які сьогодні востаннє йдуть в колоні демонстрантів університету. Де б не працював кожний з молодих спеціалістів — вихованців університету, — він завжди з гордістю згадуватиме свій вуз, назавжди збереже в пам'яті і дні навчання, і дні свят, проведені в студентській сім'ї.



На фото: Віктор Огонченко.

КОМСОМОЛЕЦЬ-АКТИВІСТ

Хто з студентів геологічного відділу геолого-географічного факультету не знає цього скромного, розумного



Микола Іванович Гаврилов працює на фізико-математичному факультеті з 1951 р. З перших же лекцій він завосовав любов студентів глибоким і дохідливим викладом матеріалу з найскладніших математичних дисциплін.

Значних досягнень домогся М. І. Гаврилов в галузі наукової роботи. За короткий час він захистив кандидатську і докторську дисертації, наслідки яких є істотним вкладом в теорію диференціальних рівнянь.

На фото: доцент М. І. Гаврилов.

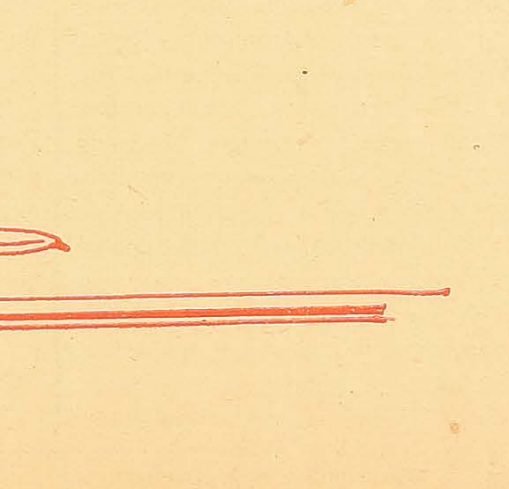
Розум, витриманість, скромність, наполегливість — ось характерні риси Віктора Огонченка.

На II курсі Віктора знають як справжнього товариша, який завжди готовий допомогти, дати пораду.

Огонченко — хорощий спортсмен. Він альпініст СРСР. Під його керівництвом група студентів недавно зробила вихід в поле.

О. НАЛИВАНА.

Скрізь, де живуть і працюють радянські люди, вони вславляють свій край трудовими подвигами. Скоро роз'їдуться на роботу п'ятикурсники, які сьогодні востаннє йдуть в колоні демонстрантів університету. Де б не працював кожний з молодих спеціалістів — вихованців університету, — він завжди з гордістю згадуватиме свій вуз, назавжди збереже в пам'яті і дні навчання, і дні свят, проведені в студентській сім'ї.



На фото: Віктор Огонченко.

ЗАХИСТ КУРСОВИХ РОБІТ

Студенти IV курсу філологічного факультету (український відділ, літературна фуркація) захищають курсові роботи. В написання курсових студенти вклали всю свою душу і вміння. Через це й роботи вийшли хорощі.

Всі ті, хто захистив курсові роботи, виявили відмінне знання матеріалу і самостійність у його викладі. Однією з кращих є робота Ніни Мологи. Вона заслужено оцінена на «відмінно» і подана на конкурс кращих робіт.

Хорощі роботи у Л. Олійник, Г. Булаво та інших.

Г. ШЕНДРИК.

Вітаємо з днем народження

Прошло 2 роки після закінчення Великої Вітчизняної війни. Колектив університету, повернувшись з евакуації, відраджував свої зруйновані фашистами приміщення, лабораторії, кабінети.

7 листопада 1947 р., в день всенарядного свята Великого Жовтня, вийшов перший номер багатотиражної університетської газети «За нашої кадри». Цей номер був завершений скромним трудівником, складачем-комуністом Є. О. Мавергозом. Тов. Мавергоз брав активну участь в заснуванні університетської друкарні, був одним з перших її працівників.

З нагоди 60-річчя з дня народження тов. Мавергоза, яке минуло 26 квітня, висловлюємо йому свої щирі привітання і побажання довгих років життя і успіхів у трудовій діяльності.

Колектив працівників друкарні.

НА БОРТЬБУ З ДОВГОНОСИКОМ

26 квітня студенти III та IV курсів біологічного факультету вихали в колосни Кіровоградської області для надання допомоги колгоспникам у боротьбі з шкідником буряків жуком-довгоносином.

Доброї вам вдачі, товариші, у вашій необхідній і корисній справі!



Добре підготовленого зауча-біолога одержить Татарбунарська середня школа, Татарбунарського району, Одеської області, куди кілька днів тому з хвилюванням і радістю підписала призначення Тамара Дорошенко. Тамара — відмінниця протягом 6 років навчання, Мечникоуский стипендіат.

На фото: Тамара Дорошенко.

НАШІ ПЕРШОТРАВНЕВІ РАПОРТИ

НАЗУСТРІЧ СПАРТАКІАДИ НАРОДІВ СРСР

Триває спартакіада вузів м. Одеси з різних видів спорту. Жіноча баскетбольна команда університету з великим рахунком виграла у команди інституту іноземних мов. Чоловіча команда прогала сильній команді педагогічного інституту.

Розпочався розіграш вузів міста з футболу. Університетська команда виграла у команди інституту зв'язку з рахунком 2:0. М'ячі у ворота противника забивали студенти Песковець і Ткаченко.

Невдало виступили наші легкоатлети в естафеті на приз газети «Знамя комунізму». Чоловіки зайняли 10 місце, жінки — 4 місце.

Закінчилися змагання з акробатики. Збірна команда університету вже віяте посіла перше місце з загальною сумою балів 721,8. Студенти університету Герасименко, Соловйов, Кожанова (II курс біологічного факультету), Сатанов, Красний (II курс фізико-математичного факультету), Буряк (аспірант геолого-географічного факультету) домоглися почесних звань чемпіонів міста з акробатики.

Г. КУЦУРАИС.

В результаті матчевої зустрічі з легкої атлетики між 12 вузами міста міста розподілилися так: I місце — педагогічний інститут (16991 очко), II місце — держуніверситет (15363 очка), III місце — інститут зв'язку (14070 очок).

Призові місця завоювали: в бігу на 200 м. — А. Авіжанська (II курс філологічного факультету) — I місце, С. Жигаревич (III курс фізико-математичного факультету) — II місце; в бігу на 800 м.: Н. Тюліна (II курс фізико-математичного факультету) — I місце; Р. Сосна (IV курс історичного факультету) — II місце; у стрибках в довжину з розгону С. Жигаревич посіла I місце, О. Васильєва (III курс фізико-математичного факультету) — III місце.

В бігу на 800 та 3000 м, перші місця завоював О. Іванов (V курс історичного факультету).

I місце в метанні диску і III місце у штовхання ядра посів Б. Суворкін (II курс філологічного факультету).

Жіноча команда в складі Жигаревич, Смирнова, Васильєвої та Авіжанської в естафетному бігу 4x100 завоювала II місце.

А. ЛУПОЛІВЕР.

СКРОМНА ТРУДІВНИЦЯ

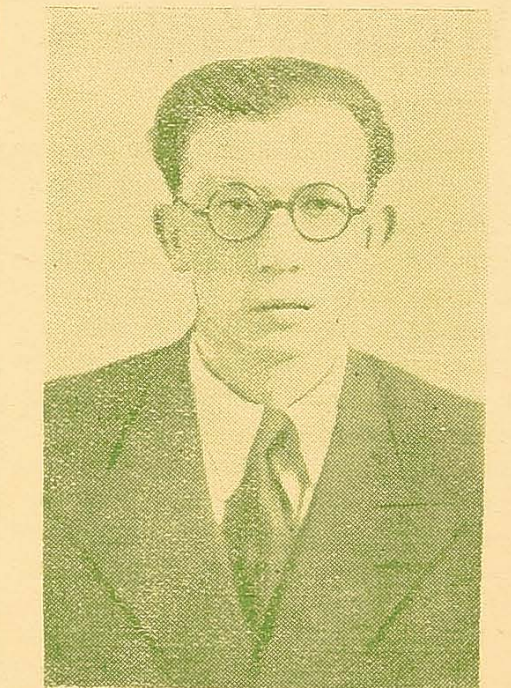
Повагою і авторитетом серед працівників наукової бібліотеки користується М. Руденко. Працюючи на книговидачі в третьому складі, вона швидко обслуговує читачів. Першотравневі свята М. Руденко зустріла значним підвищенням продуктивності праці.

ФРАНКІВСЬКІ ЧИТАННЯ

Недавно Всесвітня Рада миру прийняла постанову про відзначення в усіх країнах світу 100-річного ювілею Івана Франка, що минає в серпні цього року. Підготовку до цієї дати розгорнула й кафедра української літератури нашого університету. Починаючи з вівторка, 8 травня, шотижня будуть проходити франківські читання. Майже кожна лекція буде завершуватися тематичним концертним, переглядом кінофільмів та картин живопису, спогадами суцесників великого Каменяря.

МОЛОДИЙ НАУКОВЕЦЬ

Учасник Великої Вітчизняної війни, нагороджений урядовими нагородами,



Борис Солдатов користується серед студентів фізико-математичного факультету такою ж любов'ю і пова-

гою, як і серед своїх колишніх бойових друзів. «Відмінний студент чуйний товариш, прекрасна людина, — скаже вам кожний, у кого він запитає про Солдатову. — Про нього можна сказати все хороше, що характерне справжньому скромному, трудолюбиву радянську людину.

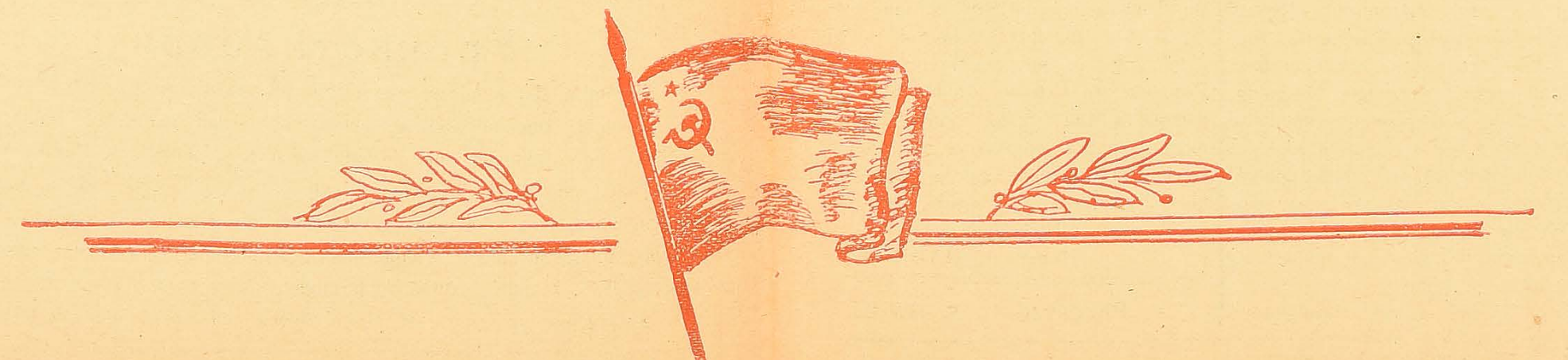
Борис Солдатов захоплюється науковою роботою, любить її. Його праця «Діелектрична проникність деяких тискостійких систем» одержала грамоту і премію Міністерства вищої освіти і друкується в студентському збірнику. На протяжці 1954—1955 рр. Б. Солдатов зробив тону установку для виміру діелектричних якостей переохолоджених рідин.

Комісія по розподілу призначення залишила Бориса Солдатову працювати в університеті.

«Кафедра сподівається, — пише в листі до редакції завідуючий кафедрою загальної і молекулярної фізики Г. Л. Михневич, — побачити в особі Б. І. Солдатову серйозного наукового працівника».

Працівники науково-дослідних і вищих навчальних закладів! Рухайте вперед радянську науку, поліпшуйте підготовку спеціалістів, підвищуйте роль науки в технічному прогресі нашої країни!

Юнаки і дівчата, наша славна радянська молодь! Беріть активнішу участь у господарському і культурному будівництві! Вивчайте досягнення передової науки і техніки!



ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

А. ЯРМУЛЬСЬКИЙ.

МАМИНІ ЛИСТИ

Збережу листочки від матусі,
Скільки в кожній ласки і турботи.
З ними легше вчитися у вузі,
З ними легше труднощі бороти.
І сьогодні знов її листочок..
«Як твоє здоров'я? Чи не хворий?»
Скоро вишлю шерстяну сорочку,
Бо стає вже холодно на дворі.
Пролетять ще два годочки, сину,
Розпахне життя тобі широти.
Пишеш, любий: «Радістю поляну»,
Але віють і вітри напроти.
О, життя по-справжньому
прожити,
Це не поле перейти, рідненький,

Це не ваш проспект у рівних
плитах, це...»
О мамо, рідна моя неенько,
Може десь мене чекають бурі,
Може десь гроза на мене гріє,
Може хтось безжалісно одурить —
Не зіб'юсь, не зупинюсь, кохана.
Вір, піду не по легкій дорозі,
Не почувеш: «Твоєму пощастило»,
І не скажуть: «Твій упав в
знемозі» —
Для дерзани Вітчизна окришила.
Ні, не йтиму битими шляхами —
Цілий в житті ще так багато,
Борозну глибоку хочу, мамо,
Всім життям для щастя проорати.

Не можу мовчати, не буду мовчати

Не можу мовчати, не буду
мовчати...
Сьогодні в одному селі
Я чув, як ридала сивюча мати
І плакали діти малі.
А десь по дорозі спішила людина...
В якій її гнало краї?
Шукач насолоди, п'яної хвилини
Тікав від своєї сім'ї.
Стоять на порозі заплакані діти,

Схилилася мати до них...
Усе вона зробить, щоб тільки
зігріти
Життя найрідніших своїх.
Усе вона зробить, матуся кохана,
І злинуть орлята колись...
Та тільки надовго болочі рани
В життя молодее впились.
Не можу мовчати, не буду
мовчати!

Знов над полустанком

Знов над полустанком
Тихі, мрійні ранки,
Вяліті росаю, вкриті багрянцем.
Знов їду з кімнати
Сонце зустрічати
Ген на ті горбочки, звідики видно
все.
Ой, мої простори,
Сині, неозорі,
Світле величавий, матінко-земля.

Пшениці у росах,
Жайвір стоголосвій,
І гудки заводів чується здаля.
Серце в неспокої.
Дихаю весною,
Набираюсь сили, зорю в далину.
І люблю ж до п'яна
Сонцем осіяну
Землю плодоносну і весну, весну...

НАД МОРЕМ

Знялася буря —
море йде на приступ,
Хитає берег, гнівно
скелі
рве.
А ти скажи, що треба переплисти
Затоку цю,—
і він перепливе.
Не залякають, не зупинять хвилі,

Хай звірем стрінуть, хай збивають
з ніг,
Якщо той шлях, що зичить
щастя мидій,
Через затоку збурену проліг.
І вже не гнів, а музика погідна
Доносила з нескорених глибин...
Стоїть над морем у задумі
рідний
Вітчизни син.

11 ДНІВ ПО ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

(НОТАТКИ ТУРИСТА)

Всьому світу відома Чехословацька
як держава з добре розвинутою
промисловістю, високою культурою,
багата історичними пам'ятками, гір-
ськими краєвидами. Славний воле-
любний народ її вписав немало герої-
чних сторінок в історію визвольної
боротьби трудящих. В наш час на-
родно-демократична Чехословацька,
керована Комуністичною партією,
обстоє мир між народами і успішно
будує соціалізм.

Вже буквально з перших хвилин
перебування на території Чехосло-
вацьчини ми відчували, що місцеве на-
селення живе інтересами, спільними
для всіх чесних людей світу, — інте-
ресами миру, що нас, радянських
громадян, зустрічають тут як своїх
друзів і братів.

...Виходимо на перон ст. Кошице.
На транспаранті напис: «Vitame
vas!» і поруч російською мовою —
«Приветствуем вас!». На іншому ве-
ликому транспаранті — «Разом з
Радянським Союзом за мир і безпе-
ку народів». У вітрині — традиційні
голуби миру.

Пізніше, в час нашої подорожі по
країні, ми на кожному кроці бачили
найрізноманітніші вияви глибокої і
широї поваги трудящих Чехословаць-
чини до Радянського Союзу. В кож-
ному великому місті ви завжди мо-
жете купити свіжу радянську газету,
журнал, книгу, зустрінете знайомі
назви вулиць і площ («Площа Жовт-
невої революції», «Площа радянських
танкістів», «Площа Павлова», «Вули-
ця Леніна», «Вулиця Горького»), го-
телів і кінотеатрів («Москва», «Ста-
лінград», «Севастополь» та ін.).

Радянська Армія принесла наро-
ді Чехословацьчини визволення від
фашистського ярма, і трудящі свято
бережуть у своїх серцях пам'ять про
рятівників: ми бачили багато свіжих
вінків, живих квітів на численних
любовно впорядкованих могилах ра-
дянських воїнів, що полягли в боях
за свободу своїх братів, бачили мо-
нументи, споруджені на честь визво-
лителів.

Коли ми подякували одному з
екскурсоводів, який виявив до всіх
нас виняткову увагу, надзвичайно

глибоко і детально роз'яснював все,
бачене нами, він сказав:

— Розповідати, показувати — то мій
обов'язок. Але я прагнув від всього
серця, від усієї душі якнайкраще по-
казати вам нашу країну, бо ви — на-
ші друзі, бо ви — наші визволителі.

...Любуємось з вікна вагону Кар-
патами, широкими долинами, висо-
кими і чарівними Татрами. Пісна
земля старанно обробляється, угно-
юється. Протягом декількох хвилин
перед нами пропливають вузькі смуж-
ки поля і на них — у плузі воли, ко-
ні (до речі, всі ми, незалежно від
фаху і посади, — працівників сільсько-
го господарства серед нас було ма-
ло, — звернули увагу на те, що коні
тут прекрасні, добрі коні, хоч бери
та малюй; та не було серед нас Вас-
нецова...), нарешті, звичне для нас
широке поле і трактор.

Автобусом прибуваємо у м. Гот-
твальдов. Зупинилися у великому го-
телі «Москва». Скромно обставлені,
але надзвичайно зручні, затишні но-
мери. На стіні бачу репродукцію
«Штурм Зимнего» роботи Льовушкі-
на, Печатіна, Федорова, Френца.

Готтвальдов — великий промисло-
вий центр. Дві третини всього насе-
лення працює на фабриках взутве-

го комбінату «Світ», що належав
колись мільйонеру Баті. В час війни
багато корпусів було зруйновано.
Ставши господарями своєї держави,
трудящі відбудували зруйноване, ви-
росло багато нових корпусів, над мі-
стом височить нещодавно побудована
148-метрова труба (найвища у Євро-
пі). В центрі міста — Площа Труда.
Життя міста — у розміреному робо-
чому ритмі. Між змінками — безперервний
потік людей у ворота і з воріт ком-
бінату; через 10—15 хвилин потік
припиняється, і на вулицях міста
майже безлюдно. Нещодавно у рес-
публіці проведено зниження цін (від
10 до 30 проц.). Вхід до цеху. «Зни-
ження цін — результат нашої по-
літики миру». Плакат у цеху: «Друж-
на робота — запорука успішної бо-
рьоби за мир». Вітрина: «Привіт
нашим найкращим робітникам». Доб-
ре організоване робоче місце, великі
і світлі цехи, простора ідальня.

Над 15 поверхом одного з корпусів
велика тераса, де у вільний від ро-
боти час відпочивають робітники,
промивший напис на великому фо-
то: «Живемо добре, будемо — краще».
Люди життєрадісні, привітливі,
надзвичайно ввічливі.
У місті нема ніяких крикливих

О. ПОТОЦЬКИЙ.

ТЫ НЕ ПИШЕШЬ

Ты не пишешь, забыла, что ля,
Ну а мне забыть нелегко,
Как размашистый ветер в поле
Обнимал нас крепкой рукой.
Дни столпились за дальней горою,
Но от них я другим не стал,
Ты пойми, что тебя порою
Даже к ветру я ревновал.
Ты не можешь забыть, не можешь.
Не поверю, не говори,
Этих узких степных дорожек,
Где бродили мы до зари.
Так чего же ты писем не пишешь,
Отчего их все нет и нет?...
Ветер гложет солому на крыше,
Гаснет в комнате поздний свет.

В. ДОМРИН

ЭПИГРАММЫ.

БИОГРАФИЧЕСКАЯ СПРАВКА

Чужих творений не любил.
Писал в «своеобразном» стиле.
Он руку сам себе набил,
А шею критики набил.

МНИТЕЛЬНЫЙ ЗАВ

У зава мнительность была,
Но он не подавал я виду,
Хотя все басни про осла
Считал... за личную обиду.

А. БОРТНЯК

„КИНУВ ПИТЬ“

(БАЙКА)

Дрозд раз жінці заявив:
«Я життя погане вів,
Не державсь своєї хати,
Пив і гроші марно тратив...
Ні, потрібно шлях змінити.
Кину пити!
Кину пити!!
Заживу новим життям
Я на горі ворогам».
Дрозд веселий полетів.
Жінка рада, жінка в спів.
Прилітає... Чуть живий...
«Знову пив, сякий-такий, —
Зустріча його дроздища, —
— Знов несеш ти в хату лихо?»
Дрозд хитнувся, на лаву сів,
Ледве жінці відповів:
«Кинув пити... ради такого...
Трохи я хильнув... їй богу...»

Ти навіщо проліски згубила

Ти навіщо проліски згубила,
Ти нащо зірвала цю красу?
Глянь, вони голівки похилили,
Стримуючи срібну росу.
А твій погляд, чистий і відкритий,
Не затинить й хмарка сумоті.
Ой, чи зможе дівчина любити,
Що красу не вміє берегти?

Проліски красою чарівною
Викликають думу не одну,
І мені нагадують весною
Про очей твоїх голубизну...
Ой, нащо ти їх зірвала, любя?
В'януть із докорами тобі,
Мов кохання нашому на згубу,
Пролісків голівки голубі.

О Ч І

Капля неба впала
В твої ніжні очі,
Сміючись, розтала
В іскорках дівочих.

І я знову й знову
Ув очах у тебе
За красу чудову
Цілував би небо.